

mod en gruppe på grund af dens tro, afstamning eller statsborgerforhold.

Denne bestemmelse ændredes ved lov nr. 288 af 9. juni 1971, hvorved den pågældende bestemmelse fik den nuværende ordlyd:

»§ 266 b. Den, der offentligt eller med forsæt til udbredelse i en videre kreds fremsætter udtalelse eller anden meddelelse, ved hvilken en gruppe af personer trues, forhånes eller nedværdiges på grund af sin race, hudfarve, nationale eller etniske oprindelse eller tro, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år.«

Ved samme lejlighed vedtog Folketinget lov nr. 289 af 9. juni 1971 om forbud mod forskelsbehandling på grund af race m.v.:

»§ 1. Den, som inden for erhvervsmæssig eller almenyttig virksomhed på grund af en persons race, hudfarve, nationale eller etniske oprindelse eller tro nægter at betjene den pågældende på samme vilkår som andre, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 6 måneder.

Stk. 2. På samme måde straffes den, som af nogen af de i stk. 1 nævnte grunde nægter at give en person adgang på samme vilkår som andre til sted, forestilling, udstilling, sammenkomst eller lignende, der er åben for almenheden.

§ 2. Loven omfatter ikke uagtsomt forhold.

§ 3. Er en af de i § 1 nævnte overtrædelser begået af et aktieselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødesansvar.«

Anledningen til vedtagelsen af disse to lovforslag var imidlertid at skabe grundlag for dansk ratifikation af De Forenede Nationers konvention af 21. december 1965 om afskaffelse af alle former for racediskrimination.

Denne specielle baggrund såvel som udvalgets afvisning under behandlingen af lovforslagene af et ønske fra en deputation om at medtage begrebet »seksuel orientering« i lovgivningen gør imidlertid, at den hverken direkte eller ved en udvidende fortolkning eller en analogi vil kunne anvendes ved diskrimination på grund af homoseksualitet.

Internationale initiativer og udenlandsk lovgivning

Forslagsstillerne ønsker især at henlede Folketingets opmærksomhed på, at kommissionen til belysning af homoseksuelles situation i samfundet

i sin gennemgang af problemstillingen i særlig grad henviser til en række internationale initiativer.

Det gælder for det første, at Europarådet i 1981 har vedtaget en henstilling (nr. 924/1981) og en resolution (nr. 756/1981), hvori der tages afstand fra diskrimination af homoseksuelle. Rådet opfordrer medlemsstaternes regeringer til bl.a. at sikre homoseksuelles ligestilling med hensyn til beskæftigelse, aflønning og sikring af arbejdspladsen, særligt inden for den offentlige sektor.

For det andet vedtog Europa-Parlamentet den 13. marts 1984 en »beslutning om diskriminering på arbejdspladsen på grund af seksuelle tilbøjeligheder« (EF-tidende nr. C 104/1985, side 45-48). Heri understreges bl.a., at »man heller ikke i bekæmpelsen af forskelsbehandling af enhver art kan ignorere eller passivt godkende faktiske eller principielle diskrimineringer af homoseksuelle«. Parlamentet bad i forlængelse heraf EF-Kommissionen om at fremsætte forslag med henblik på at undgå, at der i medlemsstaterne sker diskrimination af homoseksuelle med hensyn til adgang til arbejde og arbejdsvilkår.

Endelig vedtog Nordisk Råd den 1. marts 1984 to rekommandationer, nr. 17/1984 og nr. 18/1984, hvori de nordiske regeringer opfordres til at samarbejde om at hindre diskriminering af homoseksuelle samt »gennem lovgivning at fremme homoseksuelles ligestilling og beskyttelse mod forskelsbehandling.«

Der findes allerede i nogle lande en lovgivning, der giver homoseksuelle et særligt værn mod retsstridig diskriminering.

I Norge indførtes ved lov af 8. maj 1981 en bestemmelse svarende til den i nærværende lovforslag foreslåede, og i Sverige har det udvalg, der svarede til den danske kommission, og som i 1984 afgav betænkning, anbefalet en sådan lovgivning, som dog endnu ikke er gennemført.

Dertil kommer, at det franske parlament i 1985 vedtog at udvide lovgivningen til også at omfatte seksuel orientering.

Kommissionens konklusion

Nærværende lovforslag er identisk med det, der anbefales af et klart flertal fra den danske kommission.

Kommissionens konklusion har følgende ordlyd:

»Det betimelige i overhovedet at indføre straffebestemmelser om diskrimination og forskelsbehandling af homoseksuelle må først overvejes. Ud-